

Arrestnummer
<i>C1 1146 / 2024</i>
Repertoriumnummer
<i>2024 / 3220</i>
Datum van uitspraak
4 oktober 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/3031 2023/VJ11/1213

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/3031 - 2023/VJ11/1213

Not.nr. OU.63.L2.000053/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr (RRN „
van Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

voor de volgende strafbare feiten:

“onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk door zijn honden niet te voorzien van voldoende voedsel en waardoor deze mager tot extreem mager waren, door hen te huisvesten in vuile buitenrennen met onvoldoende beschutting en hen de nodige medische zorgen te ontzeggen, waardoor abnormaal veel dieren zijn komen te overlijden (28), zie PV Inspectie Dierenwelzijn en de verslagen van de asielen.

(art. 4 § 1 en 36, 3° Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te in de periode van 22 juni 2022 tot en met 6 januari 2023

Met de omstandigheid dat zich, bij toepassing van **art. 39 lid 1 Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren** in staat van bijzondere herhaling bevindt, aangezien het nieuwe misdrijf gepleegd werd binnen 5 jaren nadat hij

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Voormeld vonnis bij verstek, werd overeenkomstig artikel 38, § 1 Gerechtelijk Wetboek door een gerechtsdeurwaarder aan de beklaagde betekend op 4 december 2023.

1.3 Tegen dit vonnis werd op de griffie van de voormelde rechtbank hoger beroep ingesteld op:

- 16 november 2023 door de beklaagde
- 17 november 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.4 Op de rechtszitting van 21 juni 2024 (inleidingszitting) legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 6 september 2024.

Het openbaar ministerie gaf op die zitting te kennen dat de laattijdig neergelegde conclusies van de beklaagde in het beraad mochten blijven.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 september 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2. De verklaringen van hoger beroep werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Hetzelfde geldt voor de grievenformulieren.

De grieven van de beklaagde over de schuld en de straf zijn nauwkeurig. Dat is niet het geval voor zijn grief over de procedure, waarin hij zelf aangeeft dat de strafvordering nog niet is verjaard, maar dat hij hierover voorbehoud formuleert in de loop van de procedure. Ook zijn grief over de rechten van verdediging is te vaag om nauwkeurig te zijn. Deze vaststelling doet geen afbreuk aan de nauwkeurigheid van de andere grieven en heeft geen gevolg voor de ontvankelijkheid van zijn beroep.

De grief van het openbaar ministerie over de straf is nauwkeurig.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De verjaring van de strafvordering is niet ingetreden. De te last gelegde feiten situeren zich in de verjaringstermijn, die nog lang niet is verstreken.

4. De beklaagde verduidelijkt in zijn schriftelijke conclusie dat hij de vaststellingen gedeeltelijk niet betwist. Hij vraagt wat betreft de schuld enkel de periode te beperken tot de vaststellingen op 22 juni 2022 en 6 januari 2023.

De vaststellingen op 22 juni 2022 van de inspectie dierenwelzijn hebben bijzondere bewijswaarde en gelden tot bewijs van het tegendeel. Dat tegenbewijs wordt niet geleverd. Dit geldt ook voor de vaststellingen op 6 januari 2023, waarbij een inspecteur dierenwelzijn de lokale politie bij een controle vergezelde. In het proces-verbaal van de inspectiedienst staat een materiële vergissing (p. 2 van 14): waar staat dat de inspecteur zich op 6 januari 2022 ter plaatse begaf, moet dit zijn op 6 januari 2023.

De vaststellingen van de inspecteur en van de politie tonen wel degelijk aan dat er in de periode van 22 juni 2022 tot en met 6 januari 2023 sprake was van het onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren. Dat er geïsoleerde vaststellingen zijn van een hond die zich in goede gezondheidstoestand bevond of dat bij een bezoek aan de veearts er sprake was van een goede gezondheid van bepaalde dieren en het toedienen van bepaalde vaccins, doet aan die vaststellingen geen afbreuk.

De inspectiedienst stelde als besluit van het proces-verbaal (stuk 14) de volgende overtredingen vast:

1. aanwezigheid van vele magere, tot extreem magere honden;
2. een sterke achteruitgang in de verzorging en de huisvesting van de honden ondanks opgelegde maatregelen;
3. zeer vuile huisvesting van de honden en ondermaatse huisvesting van de kippen;
4. gebrek aan dagelijks toezicht op en verzorging van de dieren;
5. zeer hoge sterfte van honden;
6. aanwezigheid van meerdere honden met ziekte, aandoening of letsel;
7. gebrek aan medische zorg voor aanwezige honden en voor honden die aan hun aandoening overleden zijn.

De enige telastlegging is bewezen gebleven.

5. Het hof verwijst naar de algemene straftoemetingsoverwegingen van het beroepen vonnis. De dierenverwaarlozing waaraan de beklaagde zich schuldig maakte, was inderdaad schrijnend.

De beklaagde maakte zich eerder al tweemaal schuldig aan inbreuken op het dierenwelzijn en hij bevindt zich in staat van bijzondere herhaling.

De beklaagde stelt dat hij zich nu bezig houdt met het beheer van financiële portefeuilles, vooral van familieleden en dit als zelfstandige. Hij handelt niet meer met dieren en is er professioneel niet meer mee bezig, wat verklaart waarom hij geen bezwaar heeft tegen een verbod op het houden van dieren. Hij is alleenstaand.

Rekening houdend met de sociale situatie van de beklaagde, legt het hof hem de hierna bepaalde geldboete op, te verhogen met de deciemmen zoals vermeld. Om de beklaagde de ernst van zijn misdrijf te doen inzien, moet deze geldboete effectief zijn en is uitstel van de tenuitvoerlegging niet passend. De noodzaak en het nut van het opleggen van een gevangenisstraf is niet aangetoond.

De vervangende gevangenisstraf die het hof hierna bepaalt, zet hem voldoende aan tot betaling van de geldboete.

De beklaagde heeft in het verleden al meermaals getoond niet passend te kunnen instaan voor dieren, zodat de eerste rechter hem terecht een definitief verbod op het houden van dieren oplegt.

De definitieve sluiting van de uitbating moet bevolen worden, wat de eerste rechter ook correct besliste.

6. De eerste rechter besliste juist over de kosten, al zijn die wel opnieuw te begroten zoals hierna bepaald. De beklaagde moet ook de kosten in beroep betalen.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

De eerste rechter besliste juist over deze bijdragen en de vergoeding en het hof bevestigt deze beslissingen.

7. Terecht hield de eerste rechter de burgerlijke belangen aan. Ook deze beslissing bevestigt het hof.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in alle beslissingen, met de enkele wijzigingen dat het hof de beklaagde geen gevangenisstraf oplegt en de geldboete bepaalt op 2.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 16.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en dat de kosten in eerste aanleg te begroten zijn op 127,07 euro;

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 110,68 euro.

|

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Afschriften:	€ 24,00
Dagv. bekl.:	€ 32,26
Betekening verstek:	€ 32,26
	€ 27,00
	€ 115,52
+ 10 % :	€ 11,55
Totaal :	€ 127,07

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,62
	€ 100,62
+ 10 % :	€ 10,06
Totaal :	€ 110,68

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren _____ die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en _____ en in openbare rechtszitting van **4 oktober 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____